

En Jordi Marcé i na M. Dolors Nadal són una parella de joves arquitectes de Barcelona. Començar no sempre és fàcil però els nostres protagonistes van saber jugar fort: **“Just poc temps després d’acabar la carrera ens vam presentar a alguns concursos i vam guanyar-los. La nostra família està vinculada al món de la construcció, i ens van donar l’oportunitat de fer alguns encàrrecs. Això ens va obrir algunes portes. Però la clau per tirar un despatx d’arquitectura endavant no és cap altra que treballar vint-i-quatre hores al dia”**.

Treballar per a l’Administració és una de les coses que més fan en Jordi i na M. Dolors, que ens parlen de la diferència respecte als clients particulars: **“L’Administració té uns mecanismes de contractació pautats per llei. Quan guanyes un concurs, et coneixen professionalment i com a persona, i adquireixes una posició després de fer un recorregut determinat. Tot això fa que no hi hagi imprevistos, sorpreses de darrera hora”**. I segueixen: **“De tota manera, la feina de l’arquitecte passa sempre per un punt de subjectivitat, i aquella persona que et contracta, sigui un tècnic o un particular, ha de confiar en tu. Normalment es tracta de projectes més complicats que els que et pot encarregar un client privat, però la facilitat és que el procés està molt més regulat”**. De totes maneres, els dos saben prou bé que sovint es designa una persona que els controla la feina, cosa que **“contribueix a la qualitat final de l’obra”**, perquè **“hi ha una voluntat d’estar al nivell que es demana”**.

Els nostres dos arquitectes tenen un bon record de l’Escola, de l’ambient que van trobar-hi i dels seus professors, però també reflexionen sobre la realitat amb què van topar en sortir-ne: **“Ningú no t’ensenya com t’has de fer amb els projectes, com els has d’aconseguir i com de vegades te’ls has d’inventar. Això és el que vam fer en una ocasió a Salou: vam veure com la Llei de costes podria modificar en part la platja i vam aconseguir una subvenció del Govern per a equipaments. El resultat ha estat una obra excepcional”**. De totes maneres, explica na M. Dolors: **“Tampoc ens plantejem una relació comercial, sinó que fem molta feina de despatx per presentar un bon nivell en el moment que tenim l’oportunitat d’un encàrrec”**.

Amb unes beques aconseguides els darrers anys de carrera, aquesta parella va poder treballar a llocs com París o Milà, que els van proporcionar una molt bona experiència: **“Allà vam entrar en contacte amb una sèrie de joves estudiants d’arquitectura com nosaltres amb els quals vam establir una dinàmica de treball i amb els que encara col·laborem”**. I aquest contacte professional que han mantingut fins ara ha estat possible gràcies, sobretot, a les noves tecnologies: **“Amb alguns companys estrangers ens hem presentat a molts concursos públics, i ho hem fet sempre treballant via Internet. Sovint hi ha hagut presses d’última hora per rebre d’Oporto els plànols que faltaven per donar per tancat el projecte, la memòria de París o les perspectives de Milà”**, recorda na M. Dolors.

L’aplicació de les noves tecnologies a tots els camps de la feina dels arquitectes és un fet consolidat a la majoria de despatxos en aquest moment, però ells van ser dels primers a utilitzar-les, tal i com explica en Jordi: **“Vaig treballar durant un temps per a Apple Macintosh i vaig poder viatjar per tot el món amb la missió d’escollir quines eren les eines que podien resultar més bones per als arquitectes europeus. Nosaltres vam apostar per uns equips informàtics que ara ja són estàndards, però que han trigat a implantar-se a Catalunya”**.

La manera de treballar dels nostres convidats està sempre relacionada amb el component humà que veuen com una part fonamental de la seva feina: **“L’arquitecte és una persona que sempre tracta de donar la felicitat al seu client. La nostra feina consisteix a saber què vol, l’hem de conèixer i ell a nosaltres. Per això fem un avantprojecte sense cost pel client i intentem per sobre de tot ser honestos”**.

A na M. Dolors li agrada molt treballar amb particulars: **“M’agrada fer el paper de psicòloga i em sento molt satisfeta quan veig que hem aconseguit que aquella família gaudeixi de la casa que els hem dissenyat. A més, puc assegurar que la majoria de clients acaben convertint-se en bons amics i això és molt satisfactori”**. Per aquest motiu no li agrada generalitzar quan parla d’habitatges, perquè **“cada casa és completament diferent, és un vestit a mida”**, i continua exposant la seva manera de treballar: **“A la primera entrevista no agafó mai el llapis, perquè em cal visitar el terreny, cada lloc necessita un tractament diferent, i no puc aconsellar sense tenir en compte les vistes, les orientacions o la normativa vigent”**.

A en Jordi li interessen també tots els temes relacionats amb la intervenció en l’entorn, i ens explica que estan treballant en el projecte d’un hotel de luxe integrat al bosc a la zona de Teià: **“Amb projectes com aquest entrem a tocar el tema de l’ecologia, que és la manera de projectar la vida amb relació a la natura, i hem de ser capaços d’entendre això”**.

I aquest interès per la intervenció en l’entorn es reflecteix també en l’urbanisme: **“A Platja d’Aro estem projectant una millora del casc urbà, i la nostra idea és tractar els paviments amb combinacions d’aigua, per així aconseguir un lligam amb el mar. Hem après a fer paisatge des de l’habitatge, amb projectes de passejos marítims, places, biblioteques, hotels, ajuntaments, centres d’assistència primària, aparcaments, cementiris... tot i projectant l’arquitectura i el paisatge com un tot, moltes vegades amb petites intervencions a nivell de colors o textures”**.

En Jordi observa una millora del país en l’àmbit urbanístic però considera que a la llarga el panorama encara pot presentar-se més bé: **“Penso que en vint anys s’ha fet molt, veníem d’un desert i hem sabut trobar unes pautes que ens poden portar a una posició de privilegi a nivell europeu”**.

Na M. Dolors Nadal i en Jordi Marcé comparteixen la vocació per l’arquitectura i la satisfacció per la feina ben feta.

“La feina de l’arquitecte passa sempre per un punt de subjectivitat, i aquella persona que et contracta, sigui un tècnic o un particular, ha de confiar en tu”

Jordi Marcé i M. Dolors Nadal - Barcelona (Barcelonès)